

hospitací. Vedení samotných dětí k dovednostem jako je hodnocení vlastní činnosti nebo činnosti ostatních dětí se dařilo ve 21,9 %.

V MŠ se také setkáváme s trendem, že mimo učitelů jsou vzdělávání přítomni i asistenti pedagoga, chůvy nebo jiný pomocný personál. Aby činnost celého pracovního týmu byla prospěšná a měla pozitivní dopad na kvalitu vzdělávání a rozvoj dítěte, je nezbytné, aby pedagogové uměli dobře koordinovat svou činnost s dalšími pracovníky. V této oblasti se vyskytly dílčí rezervy, neboť optimální spolupráce byla zaznamenána pouze ve 44,2 % hospitovaných bloků.

Inspektoři prováděli s pedagogy pohospitační rozhovory zaměřené na jejich vlastní názor, které se týkaly přínosnosti hospitovaného bloku pro rozvoj dítěte a efektivity vzdělávání. Pedagogové byli přesvědčeni o tom, že vzdělávání v 78,1 % hodnocených vzdělávacích bloků bylo přínosné pro všechny děti a ve 21,6 % případech pro některé z nich. V porovnání s hodnoceními školních inspektorů bylo sebehodnocení pedagogů v těchto parametrech více optimistické.

2.2.2 Vzdělávání dětí se speciálními vzdělávacími potřebami – průběh společného vzdělávání

V současné době by měl vzdělávací systém poskytovat všem dětem v maximální míře rovné vzdělávací příležitosti. S tím souvisí i poskytování individuální podpory pro rozvoj kognitivních a sociálních dovedností dětem, které ji potřebují. Inspekční zjištění v tomto školním roce ověřila, že téměř 99 % navštívených škol vytvářelo každému dítěti a jeho rodičům rovné příležitosti ke vzdělávání. Účinnou podporu všem dětem s potřebou podpůrných opatření poskytovalo 94 % výše uvedených škol. ČŠI uskutečnila 7 467 hospitací v běžných třídách mateřských škol. Ve 40 % hospitací bylo ve třídě přítomno alespoň jedno dítě s potřebou podpůrných opatření (16,5 %), dítě nadané (3,1 %) nebo dítě s odlišným mateřským jazykem (20,1 %). Nejčastějším a současně nejvíce finančně náročným podpůrným opatřením bylo využití asistenta pedagoga z důvodu zdravotního postižení dítěte (v 95 %) či z důvodu odlišných kulturních či životních podmínek dítěte (ve 2,6 %). Sdílený asistent pedagoga, který poskytoval podporu více dětem, působil v necelých 7 % hospitovaných tříd. Závažným zjištěním je fakt, že nejčastěji poskytoval asistent pedagoga podporu dětem s poruchou autistického spektra (30,1 %) a dětem s poruchou chování a pozornosti (19,6 %).

